

Marjoleine Tel, auteur van het boek *Meer Camping Geluk*, beschrijft acht kampeertypes die iedereen wel herkent.

KAMPEERTYPE NR 2:

Erik de regelneef

Iemand moet het doen... Op kampeerterrein Buitenlust begrijpen ze dat volledig, het campingleven loopt er dan ook op rolletjes. Zodra de slagboom achter je dichtvalt, voel je je te gast. Het sanitair is brandschoon, de vers afgebakken kaiserbroodjes in het winkeltje zijn zelden uitverkocht en de (nooit overvolle) afvalcontainers worden geleegd voordat ze uit zichzelf weg wandelen.

Toch valt er nog genoeg te redden voor die ene campinggast die het niet laten kan. "Hai!" Een energieke man komt met uitgestoken hand op je af. "Leuke tent! Jullie zijn net aangekomen? Ik ben Erik, ik sta op het hoekje bij het zwembad. Zin om morgen mee te barbecueën? Het is een activiteit voor de hele camping, leer je meteen iedereen kennen."

Thuis is Erik de grote regelneef en op camping Buitenlust dus ook. Overigens kampeert hij bij hoge uitzondering wéér op Buitenlust. Zijn vrouw hoopt zijn bemoeizucht (haar woorden!) in te perken door hem zo min mogelijk te laten recreëren in bekende omgeving. Maar hun oudste zoon kan elk moment vader worden. Hun kleinkind op komst lonkt vanaf de camping maar

een half uurtje verderop.

Alle machtig. Eriks aanbod klinkt best leuk maar de haringen zitten vers in de grond, je moet eerst even landen. "Eh..."

"Ik zet je alvast op de lijst, vanavond check ik wel of je het definitief weet. Oké?"

En weg is Erik.

Het leukste deel van de camping schuift de volgende avond aan bij de gemeenschappelijke barbecue. En gezellig dat het wordt!

De containerwijn is bij de prijs inbegrepen, dat maakt het óók makkelijker.

"Is er nog rood?" Je houdt de karaf omhoog als de kantine – alias receptie – alias schoonmaakmedewerkster voorbyschuift.

"Dat doe ik wel," roept Erik die langsloopt, "ik moet toch even iets checken bij de bar!"

Als je de dagen erna naar het zwembad wandelt, zie je zijn vrouw voor de bijna retro Adria caravan het ene na het andere dikke

'Erik houdt na zijn dagelijkse twintig baantjes toezicht bij het zwembad'

boek verslinden. Erik houdt na zijn dagelijkse twintig baantjes inmiddels toezicht bij het zwembad. Er is altijd wel een kind aan het rennen, een puber die in het ondiepe duikt of een vader die toch zijn biertje meeneemt. Het bord met het zwembadreglement is bestrooid met rode verbodstekens die schreeuwen om handhaving. Iemand moet het doen, en Erik doet het graag. "Ga jij nu maar eens lekker vakantie vieren," raadt de campingbeheerder aan als Erik een paar vrijwilligerslijsten op de receptie deurt plakt. Dus loopt Erik met zijn ziel onder de arm langs de achterlijn van het volleybalveld totdat een fanatiekeling zijn enkel verstuikt. De rest van het toernooi zit hij opperst tevreden uit als EHBO-assistent. Als dan eindelijk, op jullie laatste dag op Buitenlust, het telefoontje komt van Eriks zoon, blijkt de kersverse opa onvindbaar. Zijn vrouw rent geagiteerd de camping over, maar niemand heeft Erik gezien. Erik wordt een paar keer over de intercom omgeroepen. Ineens duikt hij met verward hoofd op van achter zijn caravan. "Sorry," roept hij verontschuldigend naar zijn vrouw en de rest van de campinggasten, "ik was even weggedut. Het is ook zo druk hier..." ●